



Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.9/2023/8.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2023. május 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali visszaélés büntette miatt dr. terhelt1 rendőr főtörzsőrmester vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2023. január 20. napján kihirdetett 43.Kb.80/2022/15. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2023. január 20. napján kihirdetett 43.Kb.80/2022/15. számú ítéletével dr. terhelt1 rendőr főtörzsőrmester vádlottat a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette miatt 150 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre, valamint 2 évi, a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 300.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[2] Az ítéletet az ügyészség tudomásul vette, míg a vádlott és védője felmentésre irányuló fellebbezést terjesztett elő.

[3] A védő a fellebbezés írásbeli indokolásában a felmentésre irányuló indítványát fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy a vádlott volt felesége, név2 bosszúálló személyiség, a vádlottat az együttélésük alatt és azt követően is a gyermekeikkel zsarolta, többször adott be a házasságuk felbontása iránti keresetet, ezzel is zsarolva a vádlottat. Ezen túlmenően különböző ürügyekkel feljelentette őt és a gyerekeivel való kapcsolattartásban folyamatosan akadályozta a vádlottat, a gyermekeket ellene nevelte. A gyámhatóság azonban 2019-ben pénzbírsággal el is marasztalta őt a kapcsolattartás akadályozása miatt.

[4] Kifejtette, hogy a kiskorú veszélyeztetése miatt indult eljárás alapja az volt, hogy a kamaszkorú és édesapjuk ellen hangolt gyerekek a vádlottnál tartózkodtak, aki nevelési célzattal egy Normafa-i kirándulás alkalmával egy kisebb pofont adott a gyermekének. A gyerekek anyja ezt az alkalmat használta fel arra, hogy feljelentse őt kiskorú veszélyeztetése miatt. Hivatkozott védenca eddigi szakmai életútjára, az elért eredményeire, több diploma megszerzésére, az ennek érdekében tett rendkívül kitartó erőfeszítéseire. A vádlott mindezek ellenére nem tud megfelelő módon felemelkedni a szakmájában, sőt, a parancsnokai a magas végzettségei és képzettsége miatt több alkalommal is akadályokat gördítettek az útjába, az előmenetelét ellehetetlenítették.

[5] Álláspontja szerint helytelen, hogy a vádlottat többek között azon parancsnokai véleménye alapján ítélik meg, akik maguk is részt vettek ezekben az ellehetetlenítésekben az általa objektíven elért valós eredmények figyelembe vétele helyett. Állította, hogy a vádlott nem végzett a személyét érintően lekérdezést, a Robotzsaru rendszert valóban használja, ahhoz rendelkezik belépési kóddal, azt azonban több kollégája is elkérte már tőle különböző ügyintézési okokkal. Hivatkozott arra is, hogy a vádlott számítógépéből nem minden alkalommal jelentkezett ki, a Robotzsaru magát nem lépteti ki és a képernyőzár csak legalább 10 perc elteltével áll fel, így összességében a Robotzsaru rendszerbe más, az ő belépési kódját ismerő kollégája is beléphetett a kódjával.

[6] Érvelt azzal is, hogy a nyomozati iratok között szereplő, az ORFK Bűnügyi Főigazgatóság által megküldött informatikai adatsor, illetve naplóadatok állnak rendelkezésre, amik azonban a fenti szerv közlése szerint csak tájékoztató jellegűek. Továbbá a rendszer kb. 24 órás késéssel tartalmazza a felhasználói műveleteket, ebből következően az elkövetési idő nem állapítható meg kétséget kizáró módon. Hangsúlyozta, hogy az iratok lezárás után zártak, így azokat egy másik szervezeti egységnél dolgozó személy – alapesetben – nem tud megtekinteni. Utalt arra, hogy a vádlott nem is szerezhette tudomást a büntetőügy állásáról, hiszen a XV. kerületi rendőrkapitányság hatáskör hiányában nyomozást nem is folytatott, az ügyet iktatást követően áttették az ügyészséghez. Ezen túlmenően sem jogtalan hátrány okozása, sem jogtalan előny szerzése nem állapítható meg, így tényállási elem hiányában a hivatali visszaélés büntetében való bűnössége sem.

[7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.128/2023/3. számú átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az ügy megítélése szempontjából releváns bizonyítékokat beszerezte és azokat egyenként és összességében értékelve a vádlott védekezésével szemben, mérlegelési jogkörében állapította meg a tényállást, mely mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében rögzített megalapozatlansági okoktól.

[8] Az elsőfokú katonai tanács a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos indokolási kötelezettségének is eleget tett, és a logika szabályainak megfelelően megindokolta, hogy a vádlott tagadásával szemben miért alapította a történeti tényállást elsősorban a Netzsaru

nyilvántartó rendszer naplózott adataira, melyekből kizárólag az a következtetés vonható le, hogy a tényállásban rögzített lekérdezést a vádlott hajtotta végre, tehát hivatali helyzetével visszaélve, jogtalanul ismerte meg az ellene folytatott büntetőeljárás adatait. A felülmérlegelés tilalmára tekintettel a vádlott felmentésére irányuló felmentések eredményre nem vezethetnek.

[9] Álláspontja szerint a bűnösségi körülményeket feltárta, és méltányosan szabott ki a vádlottal szemben a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával a Btk. 50. §-a szerinti pénzbüntetést, mely napi tételeinek száma a bűncselekmény tárgyi súlyához, míg egy napi tétel összege a vádlott vagyoni és jövedelmi viszonyaihoz igazodik. Fentiek alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[10] A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott fellebbezését fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy rendőri pályafutását 2010-ben kezdte, az iskola2 elvégzését követően törzsőrmester rendfokozattal szerelt fel, ezt követően a jogi egyetemet 10 félév helyett 8 félév alatt teljesítette. Ezt követően rendészeti szakvizsgát tett és körzeti megbízotti és bűnügyi szaktanfolyamra is beiskolázták, ezeket a tanulmányokat kiváló eredménnyel végezte. Ezután posztgraduális képzés keretében bűnügyi szakjogász vizsgát tett, ugyancsak jeles eredménnyel. Kérte figyelembe venni, hogy mindezek alapján céltudatos embernek tartja magát, a kitűzött cél elérése érdekében eddig is mindent megtett. Legfontosabb célja, hogy rendőrként szolgálja a hazáját és annak állampolgárait. Hivatkozott arra, hogy a sikeres tanulmányai ellenére parancsnoki szinten mindenki ellene fordult, leminősítették, fegyelmi eljárásokat indítottak ellene, álláspontja szerint ebbe a folyamatba illeszkedik jelen büntetőeljárás is, a mindennapjait a munkahelyén is szorongásos depresszióban éli meg. Határozottan fenntartotta álláspontját, mely szerint követte el a terhére rótt bűncselekményt, ezért kérte felmentését.

[11] A vádlott és a védő által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen felülbírált.

[12] A teljes körű felülbírálatra tekintettel a másodfokú katonai tanács vizsgálta az ügyben az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét.

[13] A fellebbviteli katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, eljárási szabálysértésre, ezen belül hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértésre a jogosultak sem hivatkoztak. Törvényesen, mérlegelési jogkörében járt el a törvényszék, amikor nem a vádirati indítvány szerint járt el, és nem büntetővégzés meghozatalára irányuló eljárás keretében bírálta el az ügyet. A másodfokú tanács álláspontja

szerint is hiányzott a büntetővégzés meghozatalának a Be. 740. § (1) bekezdés a) pontjában írt feltétele. A bizonyítási eljárás eredményeként az elsőfokú bíróság az ügyészi vádtól némileg eltérő, de a tettazonosság keretein belüli tényállást állapított meg.

[14] Az ítéltábla megállapította továbbá, hogy az elsőfokú katonai tanács az előkészítő ülést a Be. LXXVI. fejezetében írt szabályok betartásával folytatta le. A vádlott felé intézett figyelmeztetések a jegyzőkönyv tanúsága szerint mindenre kiterjedőek voltak és mindenben megfeleltek a törvényi előírásoknak.

[15] Az előkészítő ülésen a vádlott a bűnösségét a vádirat szerinti cselekményben nem ismerte el, tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, ezért a katonai tanács a Be. 503. § (1) bekezdése alapján a vádról tárgyaláson határozott, mely tárgyalást – mivel annak akadálya nem volt – a Be. 508. § a) pontja alapján nyomban megtartotta.

[16] Az elsőfokú katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a tényállás megállapításához szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat körültekintően értékelte és indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

[17] A vádlott az előkészítő ülésen tagadta a bűnösségét, a tárgyaláson az eljáró katonai bíró maximálisan biztosítva a vádlott eljárási jogait, minden korlátozás nélkül lehetőséget biztosított az érdemi védekezésének előadására. A vádlott vallomásának lényege szerint nem tekintett bele az ellene a volt felesége által tett feljelentés alapján más rendőrkapitányságon indult büntetőeljárás irataiba. Tudomással bírt arról, hogy személyét érintően több hatósági eljárás is folyamatban van, azonban erről gyermekei, a gyermekjóléti szolgálat munkatársai és a volt kollégái is beszámoltak. Azzal védekezett, hogy az ügyviteli nyilvántartásban szereplő adatokhoz akár az ő kódjával, akár az ő gépén keresztül mások is hozzáférhettek.

[18] A törvényszék katonai tanácsa helyt adott a vádlott bizonyítási indítványának és ezért tanúként hallgatta ki a vádlott védekezésének ellenőrzésére tanúlot, a Bűnügyi Osztály Vizsgálati Osztályának titkárnőjét és a rendőrkapitányság1 készenléti alosztályán dolgozó tanú2 r. főtörzsőrmestert. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint ezzel együtt alappal utasította el a másik büntetőeljárás iratainak, illetve a gyámügyi iratoknak a beszerzésére vonatkozó vádlotti indítványt.

[19] Bár az elsőfokú katonai tanács az elutasításnak nem adta indokát az ügydöntő határozatában, azonban az elutasított bizonyítási indítványok teljesítésétől a jelen ügy megítélésére kihatással lévő, releváns bizonyíték a másodfokú katonai tanács álláspontja szerint nem volt várható.

[20] A tanúk kihallgatásán túlmenően a törvényszék a vádlott volt feleségének, név2-nek a tanúvallomását törvényesen, a Be. 527. § (2) bekezdés b) pontja alapján felolvasással tette a bizonyítási eljárás részévé. A tárgyaláson sor került továbbá az iratok között elfekvő CD lemezen található adatok megtekintésére, és ismertetésre került valamennyi releváns okirati bizonyíték is.

[21] A törvényszék ítéletének indokolásában a [8] bekezdéstől [22] bekezdésig a szükséges terjedelemben és gondosan értékelte az általa megismert bizonyítékokat, logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott bűnösségét tagadó védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

[22] A logika szabályainak megfelelő következtetés útján helyes érvekkel fejtette ki, hogy a tagadó vádlotti védekezéssel szemben a tényállást miért elsődlegesen a Netzsaru rendszerben naplózott adatokra alapította. A bizonyítékok értékelése, összevetése és az azokból való következtetés levonása során logikai hibát nem vétett, az indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.

[23] Megalapozottan hivatkozott arra, hogy annak ellenére, hogy az eljárás nyomozati szakában többször is megtörtént a Netzsaru rendszer naplózott állományának beszerzése, a többszörösen rendelkezésre bocsátott adatok – így a lekérdezések időpontja – között pedig nem volt eltérés. Ebből következően okszerűen és logikusan csak az a következtetés volt levonható az elsőfokú katonai tanács részéről, hogy a naplóban rögzített adatok, időpontok fedik a valóságot, ezen adatok alapján pedig kétséget kizáró módon meg lehetett állapítani, hogy a vádlott felhasználói nevével és jelszavával, ugyanazon a számítógépen került sor 2020. január 2. napján a naplózott tevékenységek végrehajtására, ezt megelőzően a vádlott szolgálatvezénylesének megtekintésére, majd a vádlott nevével és személyes adatainak megadásával végrehajtott keresésre. Mindezt azért, hogy olyan adatokhoz férjen hozzá, melyek megismerésére nem rendelkezett jogosultsággal.

[24] A fentiek alapján, a bizonyítékok összevetése, mérlegelése után a törvényszék katonai tanácsa az ítélet [6] bekezdésében terhelő tartalmú történeti tényállást állapított meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megvizsgált közvetett bizonyítékok zárt logikai láncot alkotnak, amelyből más következtetést nem lehet levonni, mint hogy a vádlott elkövette a terhére rótt cselekményt.

[25] A fellebbviteli katonai tanács álláspontja szerint a törvényszék ítéletének tényállása megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a felülbírálata alapjául elfogadta.

[26] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A védő és a vádlott a fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, az ügy előrevitelét szolgáló és az elsőfokú katonai tanács által vizsgált bizonyítékokon túli bizonyítékokra vonatkozó bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, ezért a védőnek és a vádlottnak a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül elsődlegesen a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[27] Az elsőfokú bíróság a ténybíróság, feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összességében értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa.

[28] Az ítéltábla álláspontja szerint e kötelezettségének a törvényszék maradéktalanul eleget tett.

[29] Az irányadó tényállás alapján a törvényszék okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére a terhére rótt, a Btk. 305. § c) pontjába ütköző és aszerint minősülő hivatali visszaélés büntette vonatkozásában, a cselekmény jogi minősítése a következetes bírói gyakorlatnak megfelel.

[30] Az ítélet [23]-[28] bekezdéséig részletesen rögzített jogi indokolással (mi tartozik a hivatali helyzettel egyébként visszaélés elkövetési magatartásába, a célzat, mint tényállási elem szükségessége, ezen belül, hogy mi minősült adott esetben jogtalan előnynek) a másodfokú katonai tanács teljes mértékben egyértéktett, annak megisméltése szükségtelen.

[31] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítélete [30]-[32] bekezdésében helyesen sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint ezeket a bűnösségi körülményeket a súlyuknak megfelelően értékelve szabott ki a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése szerinti pénzbüntetést.

[32] A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek száma a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyával arányban áll, míg egy napi tétel összege a vádlott jövedelmi és vagyoni viszonyainak szem előtt tartásával került megállapításra.

[33] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a Btk. 79. § -ban írt büntetési célok, a generális és a speciális prevenció eléréséhez az így kiszabott pénzbüntetés és a mellette alkalmazott katonai mellékbüntetés tetтарыos, szükséges, egyben elégséges is, annak további enyhítésére azonban nincs törvényes indok.

[34] A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a vádlott kérelmére tartott nyilvános ülésen a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

Budapest, 2023. május 12.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 43.Kb.80/2022/15. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.9/2023/8. számú végzése folytán 2023. május 12. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2023. május 12.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke